

ЗАКЛИК

Консисторія та Ювілейний Комітет Української Православної Церкви повідомляє, що головні урочистості відзначення Тисячоліття Хрищення Русь-України нашою Церквою, що існує сьогодні тільки у вільному світі, відбудуться в дні 5-го, 6-го і 7-го серпня ц.р. в центрі українського православ'я поза межами України — в оселі св. Ап. Андрія Первозванного у Св.т. Бавид Бруку, Нью-Джерсі. Участь у цих урочистостях візьмуть делегати духовенства і мирян від усіх епархій нашої Церкви, що існують у вільному світі.

Відповідальність за гідне, величне і повчальне відбуття цього ювілею Господь обтяжив нашу митрополічну епархію в ЗСА, зокрема духовенство і вірних, як і кожного з нас. Тож, діючи з благословення Блаженнішого Митрополита Метислава і всього Собору Єпископів Церкви, кличемо вірних УАПЦ Церкви в ЗСА до масової участі у цій неповторній історичній події та до всебічної допомоги для її успішного відбуття. До такого кличує нас і досі поневолена Україна, яка з Божою волею знову зривається до чергового стійкого відродження нашої Церкви-Мучениці, Автокефальної Церкви, себто, ні від кого незалежної.

Діючи з доручення Собору Єпископів нашої Церкви, кличемо всіх вірних настоятелів та управи братств і сестричтв до організування масової прощі на ці урочистості в С.т. Бавид Бруку, до всебічної допомоги Консисторії і Ювілейному Комітету та до допильнювання порядку.

Ювілейний Комітет Тисячоліття
при УПЦ в ЗСА і Консисторія

В Нью Йорку помер о. д-р

М. Войнар, ЧСВВ

Нью-Йорк. — У п'ятницю, 22-го липня 1988 року, в обителі Отвів Василіан в Глен Кові на Лонг Айленді, помер на 77-му році життя, о. проф. д-р Мелетій Войнар, ЧСВВ, колишній вісиректор духовної семінарії св. Йосафата в Римі, професор орієнтальних наук і канонічного права в католицькому університеті, член Ради для підготовки Другого Ватиканського Собору, член Наукового Товариства ім. Шевченка в ЗСА та Українського Історичного Товариства, автор багатьох книжок, співробітник газетної енциклопедії, автор бага

тьох статей на наукові, теологічні і громадські теми, відомий проповідник і місіонер. Тіло Покійного о. М. Войнара було виставлене у похоронному закладі Петра Яреми при 7-й вулиці на долині міста, де у неділю, 24-го липня, о. год. 7:30 вечора правились Панахиди. У понеділок, 25-го липня о. год. 7-й рані в церкві Чесного Хреста в Ас-торії правились Парастас, після чого тіло було відвезено на місце поховання на українській католицькій цвинтарі св. Духа в Гемтон-бургу, Н. Й.

Книжка про війну в Україні

знаходить зацікавлення

Париж (УПС). — Книжка про Другу світову війну д-ра Володимира Косика, яка появилася французькою мовою п.з., «Национал-соціалістична Німеччина й Україна», знаходить широкі зацікавлення серед читачів. Книжка, написана в стилі наукової монографії, але також до деяких життєвих установ і осіб.

Вашем у Єрусалимі, в листі до видавництва, між іншим пише: «Хочемо висловити наше високе признання за це видання досягнення у цій релігійно-слабо дослідженій галузі... Будемо раді отримувати ваші інші публікації, які стосуються згаданої теми».

Отримання книжки підтверджує також визначні видатські автори Елі Візель і Л. Поляков.

НОВИЙ АЛЬЯНС — КГБ І РПЦЕРКВА

Вінніпег (Р. Мороз). — Започаткована Горбачовим гласність відкрила, за спостереженням західних кореспондентів, скриньку Пандори з усіма ликами й бідами совєтської системи.

Протягом двох із лишком років сипляться на читачів совєтських газет і журналів «відкриття» про негаразди у суспільстві, що досі упрямимися долали лише частковою «най» — найгуманніше, найсправедливіше, найперевіреніше тощо — а тепер виявляється, нема такої ділянки, де б не дійшли до ручки: треба бити на сполох і рятувати ситуацію. Однак із скриньки Пандори висконали на світ Божий питання, які гласність, за всіма ознаками, не збрала оприлюднювати: національні питання по всіх не-російських республіках та питання з Українською Католицькою Церквою.

Питання із українськими католиками особливо докучливе, тим більше що на нього звернули свою увагу сильні світу цього: і Реген не забув піднести його на своїй зустрічі в Москві, і Ватикан починає останнім часом активніше упоминати різні канали й тиснути на Москву. І самі ж вірні, не зважаючи на зливу наклепів у совєтській пресі, не вгавають і підписи й звернення до уряду із вимогою легалізації Української Католицької Церкви йдуть до Москви тисячами, десятками тисяч.

А тому КГБ спільно перебуває і підтягає до своїх перебуваючих лав діву артилерію: у цьому випадку Російську Православну Церкву: «З журбою радість обнялася», а запеклі атеїсти — кагебісти вирішили міцно обійнятися із російським православ'ям.

Ось що сталося цього місяця в Західній Україні. У неділю, 10-го липня цього року, в селі Гошові у каплиці із української католики запланували месійну службу присвячену Тисячоліттю Хрищення Русь-України.

Того дня зібралось у Гошові коло каплички, понад 5,000 осіб з різних околиць України. Отець Гаврилія і Отець Зеленок та інші священники забороненої Української Католицької Церкви мали правити месійну Службу Богу.

Та який же був їхній подив і розчарування, коли із закритою на ключ капличку священник Російської Православної Церкви через гучномовець почав правити свою Службу Богу до тисяч присутніх українських католиків. Старші люди звичайно

А. Солженіцин заперечує погоски про поворот до СССР

Нью-Йорк. На протязі кількох останніх днів деякі пресові агентства, в тому числі Ассошіейтед Пресс, поширювали повідомлення про те, що, мовляв, лауреат Нобелівської нагороди письменник Александр Солженіцин має в плані повернутися до Совєтського Союзу.

В повідомленні АП, яке повторили пізніше чимало американських газет, в тому числі «Нью Йорк Пост», «Балтимор Сан» та інші говорилось навіть, що сам генеральний секретар ЦК КПСС Михайл Горбачов прислав до Солженіцина листа з пропозицією повернутися на батьківщину і записав його, що в СССР будуть друкувати його твори, включно з уже надрукованою популярною працею «Архипелаг ГУЛаг».

Ця інформація, як заявили представники одного пресового агентства, була отримана з Мюнхену, в Західній Німеччині, від однієї німецької радіостанції, яка у свою чергу поклікалась на «одну ньюйоркську радіостанцію», кореспондент якої (прізвища в повідомленні не називається) нібито особисто розмовляв з письменником Солженіциним.

У зв'язку з неясністю, вашингтонський кореспондент газети «Балтимор Сан» Стівен Бравинг потелефонував до резиденції А. Солженіцина у стейті Вермонт. Він не зміг говорити із самим письменником, але з ним довгий час говорила його дружина Наталія. На питання чи пов'язувались

будь-які совєтські представники з Солженіциним, вона відповіла: «Ніхто не пробував навіть пов'язуватися, ані телефонічно, ані на письмі. Дезінформація ця поширюється в чиюсь інтересах».

Слід пригадати, що декілька тижнів тому агентство АП поширило було інтерв'ю-головного редактора московського журналу «Новий Мір» Сергія Залігіна. Він переконував, що з Солженіциним ведуться переговори у справі публікації його роману «Раковий корпус». Залігін недовгозачем натякав, що рішення в цій справі буде зроблене незабаром. Але замість рішення наступила заява дружини Наталії Солженіцини, в імені чоловіка, у якому знову ж таки повторено, що ніхто не зв'язувався з її мужем і ніхто не вів і не веде жадних переговорів.

Згаданий кореспондент запитався у Н. Солженіцини чи відповідала правда погоски, що її чоловік почувається нещасливим у ЗСА? Вона відповіла виминаючи: «Він ніколи ще не працював так продуктивно, так багато і так легко, як тепер у Вермонті. А ви знаєте, його життя це робота і робота робить його щасливим».

В грудні А. Солженіцин сповідав 70 років життя. Він одинок, працює багато, часто сім днів на тижні по 14 годин денно. У зв'язку з цими погосками Н. Солженіцина опублікувала заяву для преси, у якій категорично заперечує погоски.

Американська преса пише про успіх української родини

Вашингтон. — На Міжнародному дитячому фестивалі, що завершився великим концертом при кінці травня ц.р. у славному Кеннеді Центрі у Вашингтоні, вирізняло особливо українську родину Федориків.

Всім із десяти дітей Дам'яна і Ірени Федориків виступили у концерті, граючи виїмки з квартету Гайдна і Його, Симфонію іграшок, перед дорбною міжнародною публікою, серед якої був японський амбасадор та інші дипломати з Європи та ЗСА.

Хоч весною цього року молоді Федоріки дали десять публічних концертів,

виступ у Кеннеді Центрі викликав велике захоплення їхнім музичним знанням, як і цілою методою навчання музики, яке лежить у руках Ірени Федориків, так що їх запрошено грати на іншому відомому Міжнародному дитячому Фестивалі у Вудс Троп Парку в часі свята Дня Праці.

Крім цього вирішення, в американській пресі появилися ентузіастичні статті про цікаву та так швидко музично обдаровану родину.

Зокрема більш як односторонню статтю помістив щоденник «Вашингтон Пост» з 16-го червня ц.р., пера Вінсенса Стіла. Стаття прикрашена великою світлинкою цілої родини, що складається із батьків і десятих дітей, як і також світлинкою частини дітей у українських народних строях і їхньої матері Ірени при навчанні дітей шкільних предметів. Родина Федориків викликує особливу увагу американської преси, і тому, що усі діти навчаються вдома при допомозі матері і батька, який тепер президентом Христеном коледжу у Вірджинії. Сама Ірена Федоріка, з дому Кондра, закінчила Джулард музичну школу в Нью-Йорку, а тепер поруч із навчанням дітей записалася із музичною методою Грозукі, якою від 11-ти років грають усі діти на музичних інструментах. Це метод впливає також на загальну їхню едукцію.

Американський журналіст із «Вашингтон Пост» не лише поймає свою статтю від твердження, що виступ Федориків у Кеннеді Центрі викликав загальне захоплення, але і цитує слова управителя шкільного дистрикту Ферфакса Роберта Спіллена до інших учасників концерту, повні подиву для родини Федориків: «Я звернувся до своєї жінки і запитав її, а де ми зблудили?» — маючи на увазі і кількість дітей і їхню подиву гідні осяги.

Далі В. Стіл виписує

одразу зорієнтованість. Молодші ж — ні. Тоді у події втрутився активіст Української Католицької Церкви, колишній довголітній політв'язень, Ярослав Лесів, і, звернувшись до зібраних людей, закликав їх відійти і зібратися в іншому місці, щоб відсвяткувати й відбутися місії служби із своїми католицькими священниками та згідно із своїм обрядом.

Коло 2,000 людей вдалося відірвати і все таки відбутися заплановану Службу Богу, присвячену 1000-літтю Хрищення України.

Ось до яких близнських вчинків дійшла влада у часи гласності й перебування, успішно запрягаючи до своїх дій Російську Православну Церкву.

Тепер, користуючись всілякою підтримкою охоронних органів, Російська Православна Церква спільно відкриває у Західній Україні свої додаткові філії, намагаючись вибити ґрунт з-під ніг українських католиків і відібрати в них навіть ті їхні давні закриті церкви. Одним словом, влада у Західній Україні спільно перебуває своєю позиції, але усі однією й тією метою: не дозволити, не допустити, заборонити.

(Закінчення на стор. 4)

виступ у Кеннеді Центрі викликав велике захоплення їхнім музичним знанням, як і цілою методою навчання музики, яке лежить у руках Ірени Федориків, так що їх запрошено грати на іншому відомому Міжнародному дитячому Фестивалі у Вудс Троп Парку в часі свята Дня Праці.

Крім цього вирішення, в американській пресі появилися ентузіастичні статті про цікаву та так швидко музично обдаровану родину.

Далі В. Стіл виписує

НАГІРНИЙ КАРАБАХ ПРИВЕРТАЄ УВАГУ СВІТОВОЇ ПРЕСИ

Лондон. Московський кореспондент лондонської газети «Сандей Таймс» Енґус Роксбург, покликується на інформацію совєтської преси і самостійні місцеві джерела, пише, що реальна влада в Нагірно-Карабахській автономній області уже давно перейшла з рук місцевих партійних і совєтських органів до представників створеного 5-го березня цього року «Карабахського комітету» («КРУНК»).

У короткому повідомленні ТАСС, зробленому минулого тижня, між іншим сказано, що не зважаючи на заборону «КРУНК» користується значним впливом в області і має широку організаційну і політичну структуру з відділеннями, що функціонують практично на кожному промисловому підприємстві і в кожному навчальному закладі.

Згідно з версією ТАСС, навіть севранська міліція виконувала розпорядження «КРУНК», а не власного начальства, під час розгону маніфестації на севранському містечку.

«Комсомольська Правда» відкрито визнає, що «КРУНК» користується у Нагірному Карабасі значно більшим впливом, ніж партія і комсомол. «Партійні керівники», визнає газета, скомпрометували себе негідною поведінкою.

Спочатку в «КРУНК» входило лише кілька десятків осіб, однак уже тоді була створена «рада керівників», куди входило 11 осіб, і організовані відділи ідеології, інформації, фінансів, громадського порядку та інші.

«Комсомольська Правда» подала цифри міжрепубліканської міграції населення. З початку завоювання території Вірменії залишило 20,000 азербай-

жанців, а з Азербайджану у Вірменію переселилося 7,000 осіб.

На думку Е. Роксбурга, головним завданням Горбачова на найближчий час стане відновлення підвального авторитету КПСС і нормалізація економічного становища в Нагірному Карабасі, у якому Закавказзі. Шкода, нанесена лише масовими страйками, вже перевищила більшість карбованців. Виглядає, що страйки припиняться і робітники повернуться до праці.

«Правда» повідомляє про те, що до судової відповідальності притягнуті керівники багатьох місцевих підприємств. Проти директора степакаерського друкарні, наприклад, порушена кримінальна справа на тій підставі, що він особисто закликав робітників до організації страйків.

Як уже інформовано, Верховна Рада СССР відхилила просьбу жителів Нагірного Карабаху про вихід області зі складу Азербайджанської ССР. Навіть совєтські газети визнають, що це рішення не лише не заспокоїло населення «дисидентської» області, але розпалює пристрасті. «Комсомольська Правда» наводить висловлювання незадоволеного мешканця Степанакарта, який заявив, що «Вірмені померли, але не відмовляються від своїх вимог».

У кінці цього тижня призначений позачерговий пленум ЦК КПСС, на якому, як вважають, буде затверджений графік запланованих політико-економічних перетворень. Нема сумніву, що на пленумі буде обговорюватися і справа про Нагірний Карабах.

У СВІТІ

У ШТАБІ ВІЙСЬКОВИХ з'єднань є малі непорозуміння щодо перебрання звільненого посту генералом морської піхоти Джорджом Крістоном, як шефом американського центрального командування. Згідно з традицією, після генерала морської піхоти повинен би перейняти пост генерал армії, але з огляду на ситуацію у Перській затоці й велику участь у ній американської морської флотії чуються голоси, що командування під юрисдикцію якого входить й Близький Схід, повинна перебрати морська флотія.

В КІНЦІ МИНУЛОГО ТИЖНЯ ізраїльські воїки знову застрілили двох палестинців на окупованих землях під час задури демонстрантів з поліцією і військом. Досі на західному березі ріки Йордан і смугі Газі загинуло 207 палестинців від куль ізраїльських воїків, хоч, як відомо, араби не вживають у боротьбі за свої права зброї, а користуються тільки камінням й іншими твердими предметами.

КІЛЬКІСТЬ НАРКОМАНІВ у Совєтському Союзі зростає на 200 відсотків за останні два роки. Про застрашувальний й небезпечний зріст сповідає наркотиків в СССР повідомляла газета «Труд», відповідаючи на листи читачів в цій справі. В повідомленні, базованому очевидно на офіційній державній статистиці, не сказано цифрово скільки саме наркоманів є в СССР. Але не зважаючи на мовчання офіційних засобів масової інформації, або прикривання фактів, агентство Ассошіейтед Пресс інформувало, що на початку цього року згорілося про 4,7 мільйонів наркоманів, а крім того в листопаді минулого року подавалося цифру 4,5 міль. алкоголіків. Від приходу до влади Михайла Горбачова, який, як відомо, повів урядову боротьбу проти алкоголізму, число алкоголіків від березня 1985 року дотепер зменшилося на 17 відсотків. Очевидно, йдеться тут тільки про зареєстрованих урядом налгогових пияків. «Труд» пише, що найбільше алкоголіків зареєстровано в РСФСР, а також в Латвії й Молдавії. Найбільше наркоманів зареєстровано на Україні й Туркменії.

МІНІСТЕР ВЕНУТРІШНІХ справ Західної Німеччини Фрідріх Ціммерман заявив в кінці минулого тижня, що федеральний уряд в Бонні покликаний до життя спеціальну групу спеціалістів, які мають приготувати для міністерства докладне звітання-студію, як найкраще розв'язати зростаюче число втікачів із Східної Німеччини і східноєвропейських країн і як їх затримати, тобто включити у західнонімецьку господарську систему. Міністерство припускає, що на протязі майбутніх чотирьох років Західна Німеччина матиме до діла з новою хвилею еміграції у висоті приблизно 500,000 осіб. Федеральний уряд вже тепер збільшив суму для допомоги втікачам з 237,7 міль. дол. в 1987 році до 360,5 міль. в цьому році. Натомість в наступному році ця сума знову буде збільшена до 411,7 міль. дол.

КОРТЕСПОНДЕНТ ГАЗЕТИ «Вашингтон Таймс» повідомив з Гавани, що режим Фіделя Кастро на Кубі порушує торговельне ембарго і нелегально продає на ринках З'єднаних Штатів Америки свої товари, зокрема мистецькі вироби. Ці позаканісові машини Кастро були розкриті кубинським втікачем Антоніо Рікардо Валле.

ПРЕЗИДЕНТ Р. РЕГЕН ГОТОВИЙ ГОВОРИТИ ПРО ЗАКЛАДНИКІВ

Вашингтон. Президент Роналд Реген, використовуючи ситуацію, що до головної квартири Організації Об'єднаних Націй прибув Ірак мінстер закордонних справ Ірану Алі Ахбар Велаяті, виступив із заявою, що Уряд З'єднаних Штатів Америки готовий кожної хвилини розпочати розмови з представниками Ірану про справу звільнення американських закладників, які перебувають в руках іранських терористів, переважно мусульманів-шіїтів в Ливані.

Свою заяву, кажуть політичні спостерігачі й аналітики, Президент ЗСА хотів мабуть створити приязну атмосферу для сенту-альних безпосередніх переговорів між ЗСА й Іраном, що у великій мірі допомогло б у звільненні закладників і створило б сприятливу атмосферу на Близькому Сході для поладження інших важливих справ. Очевидно, позитивна постава Адміністрації Р. Регена до ірансько-іракських переговорів і обіцянка виведення американських кораблів з Перської затоки, якщо наступитиме літній перемир'я, чи закінчення понад восьмилітньої війни між тими двома країнами, сприятимуть також позитивному перебігові розмов між ворогуючими сторонами з генеральним секретарем ООН Гавіде-Кустером та представни-

ками Ради Безпеки, які займаються тепер розв'язкою проблеми війни на Близькому Сході.

Уряд ЗСА виразно і недвозначно підкреслює, що розмови представників Адміністрації Р. Регена можуть відбуватися тільки з представниками теперішнього офіційного уряду, або ним назначеними особами. Інші близькі співробітники Президента заявляють, що вони готові зустрітись також із зазначеним міністром закордонних справ Ірану, якщо він отримає і Регену дозвол на такі зустрічі і уновноваженнями репрезентувати Іран під час таких розмов. Речник Адміністрації однак підкреслює, що вони не пропонуватимуть офіційно такої зустрічі між ними і міністром Ірану Велаяті. Представник Білого Дому Марлін Фінчворт заявив, що Уряд ЗСА не отри-має досі жадних познать, що Іран бажає собі американсько-іракського діалогу. «Ми тільки висловили наш погляд до цієї справи і сказали, що можемо говорити в кожному часі і на кожну тему, а особливо про звільнення закладників».

Вернон Волтерс, амбасадор ЗСА до ООН, розмовлятиме в цій справі також з генеральним секретарем цієї міжнародної організації, який може позитивно впливати на цю важливу справу, кажуть спостерігачі.

Британські „ловці за нацистами“

поїхали до СССР

Москва. — До столиці комуністичної імперії прибула група британських адвокатів „ловців за нацистами“, з метою зібрати свідчення про приблизно 100 британських громадян, яких підозрюють у воєнних злочинах, доконали ними під час Другої світової війни, чи у злочинах проти людяності.

Сер Томас Гетерігтон, керівник британської групи юристів, заявив кореспондентам, що він і члени його групи мають намір зустрітись із свідками злочинної діяльності підозрюваних у злочинах осіб.

Західні кореспонденти, особливо ті, які добре зорієнтовані у підсудовій проблематиці, звертають увагу, що свідків, не тільки в цій, але й в інших справах, звичайно підставляють ор-

гани державної безпеки (КГБ) і тому на їхні свідчення годі покладатися.

Британська група була сформована за ініціативою британського міністра внутрішніх справ Дугласа Герла, який вніс у парламент пропозицію змінити закон про заборону судових справ громадян, які доконали злочинів проти людяності поза територією Великобританії. В Канаді й в Австралії подібні закони вже змінені.

Група Т. Гетерігтона має в плані відвідати ще Україну, Литву й Латвію. В інформації не сказано чи група користуватиметься повною свободою вибору свідків і чи свідки складатимуть свої свідчення у присутності совєтських представників, переважно кагебістів.

В АМЕРИЦІ

ЩЕ ДОБРЕ НЕ ЗАТИХЛО відлуння конвенції демократів в Атланті, як вже на повну пару розпочалися підготовки на республіканську конвенцію в Нью-Орліс, Ла. Найбільшу роль гегер починає відігравати віцепрезидент Джордж Буш, майже певний номінант на президентську кандидатуру, який взяв на прихід американське жіноцтво, пропонуючи нову програму допомоги у вихованні працюючим матерям. Також полегше мало б бути звернення податку в сумі 1,000 дол. за дітей нижче чотирьох років життя.

ЗНАВЦІ І ДОСЛІДНИКИ стверджують, що в Америці починається дуже відчувати брак незаселених просторів. Найбільше турбуються цим мисливці та любителі краснотних мандрівок, бо одні й другі твердять, що простори звужуються і стають непридатними для мисливця і мандрівника. Люди чим раз більше випадають в ще кілька років тому зовсім незаселені місця. Найбільше помітним це стає у Каліфорнії, де приріст населення зріс на 35 відсотків впродовж останніх 15 років. Не тільки зріст населення впливає на це, але й факт, що багато людей з приміських поселень хочуть жити в природі.

ПОСАДНИК НЬО ЙОРКУ Едвард Кач, переболівши те, що демократичний президентський номінант Майкл Дукакіс поминав його у виборі делегатів на конвенцію знову починає натякати перед засобами масової інформації про те, що він готовий пропалувати справу Дукакіса і демократів. Однак із сторони комітету кампанії Дукакіса й він сам не має жадних конкретних пропозицій, ані навіть жадного відлугу.

У НЬО ЙОРКУ НА РОЗІ вулиць Волл і Нессо стоїть невеликий будинок з грецькими колонами і це на перший погляд виглядало б, що це є його єдиною принадою для постороннього відвідувача. Діло виглядає трохи інакше, бо цей будинок, «Федерал Голл» стоїть на місці де стояв перший будинок капітально, а крім того тут 30-го квітня 1789 року був запрошений перший президент Америки Джордж Вашингтон. З нагоди недалекої річниці 200-ліття цієї події, розпочато відновлення цього будинку, в якому буде приміщуватись Музей американського конституційного уряду.

Новий лікар

Д-р Роман Ключас закінчив студії в Джефферсон медичному коледжі 10-го червня 1988 року і вже 1-го липня почав працювати у своїй лікарській професії у Філадельфії.

Д-р Р. Ключас є сином Емілі та Ірени Ключас. Його три брати, Олександр, Адріан та Михайло, є також лікарями, а сестра Лідія — дентистом. Всі вони є членами 93-го Відділу УНСоюзу в Централ Фоллс Ровд Айлленд.

Д-р Р. Ключас →

Українсько-американський день у Баффало

Наш українсько-американський день, який увійшов уже у звичай, мав у цьому році особливий характер. А це тому, що був пов'язаний із 1000-літнім ювілеєм Хрищення України. Ця величаво імпреза відбулася в неділю, 10-го липня, на просторій площі української автокефальної православної церкви Св. Тройи в Чітковага, Баффало. Про особливості імпрези багато сказала вже сама по-мистецьки виконана (в 4-ох кольорах) візника, яку учасники одержували при вступі на площу. Це сильніше характер цього українсько-американського дня був підкреслений чудовою польовою візницею, збудованою на цій же площі, при якому о 12-й годині відбудеться Св. Літургія в наміренні українського народу. Служив парох української католицької церкви з сусіднього Лаканау о. Володимир Вербицький. Його змистовна доповідь була присвячена 1000-літтю Хрищення України. Безпосередньо після Св. Літургії відправлено соборний Молебень. Відправляли настоятель УАПЦеркви Св. Тройи о. Володимир Чугай і о. Володимир Вербицький. В часі Молебня співав хор православної церкви.

Польовий візник запропонував і оформив, використавши власні твори, мистецтва Мар'яна Борачка. Побудова візника вимагала більше рук. На жаль, не вистачало місця в доповіді, щоб перелічити людей, які допомогли не тільки в цьому випадку, але і приклали своїх рук до інших чинностей, яких вимагала така складна імпреза як українсько-американський день з різноманітним змістом, з величезною публікою. (Цьогорічна імпреза налічувала приблизно 800 учасників). Було немало гостей з поза місцевої громади. Між ними так зв. "Колор Гард" з Рочестера.

Богослуження творили релігійну частину імпрези. Офіційна громадська частина почалася о год. 3-й по полудні. Відкрив її Даша Прошук — голова Відділу УККА у Баффало, бо Відділ цей був господарем імпрези. Далше ведення програми (не тільки офіційної, але й мистецько-розважальної) передано в руки досвідченого в цьому ділі д-ра Андрія Дякуна.

Програма офіційної частини почалася дельфіною СУМ-івської молоді з осе-

редків Клівленд, Елмайра, Бінгемтон, Сиракуз, Рочестер, Баффало. Молодь професійно під звуки маршової музики багаточисленної духової оркестри "Батурин" з Торонто. Дельфіду відобразили представники громадянства, які зайняли місця на трибуні. До речі, за трибуну послужили кілька площалка, на якій перед тим був приміщений візник. Згодом згадана оркестра під диригентуру мігра Остаса Брездана відіграла кілька мелодій релігійних пісень, після чого д-р Михайло Лоза вголос доповідь "Християнство в Україні".

Оркестра "Батурин" взяла ще згодом участь у мистецько-розважальній частині. Характер виступу оркестри в цій частині не зажди був суто музичний (інструментальний). Були теж і точки комбіновані — музично-вокальні. Програму загартували запрошені з Бурлінгтона, Канада, танцювальний ансамбль "Русалки" під керівництвом Наталки Небені. І цей ансамбль зловив собі добре ім'я у Канаді, так і на терені ЗСА. Як виступами "Батурин", так і "Русалки" публіка була захоплена. З приємністю і задоволенням учасники Дня сприйняли теж і виступ хору місцевого осередку СУМА, який співав під керівництвом своєї довголітньої виховниці і диригентки мігр Христини Мороз.

До різноманітності і різнобарвності імпрези немало причинилися мистецькі виставки. Виставлялись твори народного мистецтва, можна було оглянути картини майстра Мар'яна Борачка.

Сподіюсь, що учасники українсько-американського дня були задоволені теж з інших атракцій, а також із кухні, як ділячі з рамені Сестринства ім. княгині Ольги при УАПЦеркві, з рамені ОЖ ОЧСУ і Відділу УККА. Шасливі мали змогу придбати шляхом лотерії не одну цінну річ.

Правда, в цьогорічний українсько-американський день вкрито чимало труднощів і грошей, але це оплатилося. Не знаю, які були результати у фінансовому відношенні, але коли йдеться про скріплення громади, а навіть і скріплення її єдності, то цьогорічний українсько-американський день без виправдань, а його організатори повинні бути гордіми з досягнень.

Михайло Лоза

ДОРОГАМИ ХРИСТИЯНСЬКОЇ СПАДЩИНИ

В ювілейний рік 1000-ліття Хрищення Руси-України, кожна, навіть найменша клітинка українського суспільства бажає в силу своїх можливостей причинитися до відзначення цього небуденного свята. З цієї ціллю у 82-му Відділі СУА в Нью Йорку відбулися святкові збори. Збори відкривала голова Відділу Іванна Клим. Ведуча програмою І. Іванчин привітала гостей, дякуючи за прибуття на це скромне святкування. У своєму вступному слові вона сказала, що це до 988-го року були окремі християни в Україні, але основою християнства стало загальне Хрищення, що відбулося у водах Дніпра.

Цю християнську спадщину, підкреслила вона, необхідно передати молодому поколінню, бо за цю віру терпіли і ще досі терплять мільйони.

Як це сказав недавно прибулий з України Йосиф Тереля — Христова віра в Україні відроджується. Але колискою християнства була не Московщина, про що голосить на увесь світ сучасний російський режим, а Україна.

Після вступного слова присутні відповіли гимн в пошану Тисячоліття Хрищення Руси-України (музика М. Федорова, слова Зореслава). На фортепіані аккомпанювала Лідія Котлярчук.

Наймолодша учасниця свята Лариса Гумовська зі зворушенням декламувала вірш Тамари Сидоряк "На високій кручі", за що отримала рясні оплески. З доповіддю "Історичні спекти християнства на українських землях" виступила членка 28-го Відділу СУА Ірина Дибко-Филиппак. На вступі вона зазначила, що з розвитком Христової віри розвивалася наша культура, архітектура, мистецтво. Створено шедеври, що їх корені в душах і генах наших предків.

Русь-Україна була в часах Володимира Великого найбільшою державою Європи. І не даром називався народ князя "Красним сонечком", утворюючи його з божеством. Родинні зв'язки Володимира Великого з багатьма монархами інших країн відкрили вікно у світ.

Доповідка підкреслила, що так ненависті для наших ворогів знак тризуба був викрадений на монетах часів Володимира Великого, тільки невідомо, чи існував він ще до Володимира Великого, чи був його родинним знаком.

Відносно легке прийняття християнства на Україні Ірина Дибко пояснила тим, що наші предки були людьми доброї, шляхетної вдачі (наприклад, усіх звірат трактували, як членів своєї сім'ї), тому Христова віра з її глибоко гуманними засадами була для них легко сприйнятливою.

Далше вона зупинилася у своїй доповіді над основними етапами історії українського народу, освітлюючи найбільш важливі моменти впливу християнства на розвиток української культури в залежності від історичних умов.

В заключенні І. Дибко пригадала нам про те, що не всі християни інших народів дотримуються найголовнішого Божого закону "Любити ближнього свого, як себе самого", що бачимо по відношенні наших сусідів до нас.

Вже в давній українській пісні співається, що Зельман іде, ключі від церкви везе... Чому у нас гонили копити наших людей? Чому така ненависть до князів нашої Церкви? Чому, запитусь вона, на землі, де Ісус Христос ходив своїми ногами, керуються тільки ненавистю?

І доповідка наводить слова Т. Шевченка "За кого ж Ти розпинався Христе. Сине Божий?". А зараз, чи не іронія, що атеїсти країни СРСР справляють свято Хрищення України як своє національне свято в Москві.

Бо кожний окупант, скажала вона, знає добре значення Церкви і духовенства для українського народу. Але що б не робили наші вороги, немає таких ключів, які закрили б нашу душу перед Богом. Ми ж повинні спрямовувати молоді до глибини віри, до Бога, щоб сповнилися слова Т. Шевченка: "І неситий не вмере. На дні моря поле..."

У наступному виступі Марта Шрамко своїм звучним, голосом прочитала вірш, присвячений 1000-літтю Хрищення Руси-України "Всміхалося сонце", який написав Тарас Гришай, але якому, на жаль, вже не довелося почути його виконання.

Як підсумок і підтвердження усього сказаного в доповіді про значення християнства для розвитку культури і мистецтва на наших землях були показані прозирки, що їх збирав д-р Дарія Маркус з Чикаго. Висвітлювала прозирки Лєся Яблонська, а коментарі до них читала членка 82-го Відділу І. Канога.

Ізнову повернувшись ми за межі тисячу років, до своєї давнини, припадаючи до землі, що нас породила і на якій була виплекана і розцвіла культура нашого народу. Від Андрія Первозванного, від... Повість вісних літ Нестора, на скріпці пересували сторінки пергаменту з майстерно виведеними літерами. Євангелії, псалтирі, поучення, оригінали і переклади творів, ікони і т.д. Історія України списана на пергаменті, змальована на полотні.

Кожна епоха характерна своїми надбаннями, своїм стилем. Але багато наших рукописів зберігається не в Україні, а переважно в Москві, Ленінграді, деякі в Італії.

Присутні на святі мали змогу оглянути факсимільне видання "Ізборника Святослава" 1073 року (Москва, "Книга", 1983), який лежав на столі.

Свято закінчилося молитвою.

Застав, що святкування Тисячоліття християнства повинно бути радісним святом для усіх, хто носить знамено Христа у своїй душі. Але чомусь важко на серці, бо торгують з політичних мотивів нашим Християнством.

А все, що ми створили і творимо не буде признане нам, поки не оформимо наших здобутків у рамках власної держави. Бо раб є рабом і все, що його належить до пана.

М.М.

Вступайте в члени УНС

Увага! **НОВЕ ВИДАННЯ** Увага!

ІЛЮСТРОВАНА БІБЛІЯ ДЛЯ МОЛОДИХ

Старий і Новий Завіти

Унікальна книга має Розмір: 10 х 7 1/2. Стор. 520. Тверда обгортка. Мали. Кольорові ілюстрації. Ціна 20.00 дол. Мешканці штату Нью Джерсі зобов'язані 6% ставкового податку.

ЗАМОВЛЯТИ: SVOBODA BOOK STORE 30 Montgome y Street • Jersey City, N.J. 07302

В неділю, 22-го травня, відбулися ювілейні святкування Тисячоліття Хрищення Київської Руси-України в УАПЦеркві св. ап. Луки в м. Варнерс-Сиракузи, Н. Й.

Ювілейні урочистості святкувань очолив єпископ Антоній. В суботу вечером у храмі св. ап. Луки була відправлена вічирня з літєю, що її служив о. митрат Є. Нарушевич і о. П. Сівко, а в літєвих екстєях і благословенні хлібів Владика Антонія. Вечірню співав хор під диригентурою Олі Малій, а храм був заповнений вірними.

В неділю о 9:30 рано відбулася зустріч Владика Антонія, що його проваджено з процесією від мешканців о. настоятеля. Маленькі діти з повними кошичками квітів у руках поспішали перед Владиком дорогою, а дзвони радісно сповіщали про великий, святочний, небуденний день у житті парафії: величній святкуванні Тисячоліття прийняття Христової віри.

Перед входом у храм Владика Антонія вітали хлібом-сіллю голова парафії о. Луки Л. Ємець в асисті старости храму І. Кравченко і голови сестринства М. Кравець, а найменші вручили Владіці китиці весняних квітів.

При вході в храм Владика Антонія вітали о. настоятель П. Сівко, просячи молитов і благословення для нього, для всіх отців, що сослужитимуть, та для всіх парафіян і гостей, котрі так численно прибули з помісних і дальших околиць: Рочестеру, Трой, Геркімер, Ютики і Баффало.

Після архієрейських обличчя у Святий літургій сослужили Владіці Антонієві: митр. прот. Є. Нарушевич — декан і настоятель УАПЦеркви св. Покрови в м. Геркімер, митр. прот. Ф. Коваленко — секретар деканату і настоятель УАПЦеркви св. Покрови в м. Ірондеквайт-Рочестер, о. П. Сівко — настоятель УАПЦеркви св. ап. Луки в м. Варнерс — Сиракузи, о. прот. М. Глиньський — настоятель УАПЦеркви св. ап. Петра і Павла в м. Ютика, о. В. Пашко — настоятель УАПЦеркви св. Миколая в м. Трой, о. П. Цимбал — настоятель УАПЦеркви Чесного Хреста в м. Ютика, З. Владикова Антонієм з Бавнд Бруку прибули два семінаристи — іподиякони Едісей Ферені і Богдан Марушак, а також іподиякон В. Шавель з УАПЦеркви св. Покрови в м. Рочестер. Крім того прибули вітатні прислужники з УАПЦеркви св. Миколая з м. Трой та місцеві прислужники УАПЦеркви св. ап. Луки, а храм заповнили по вітання парафіяни і гості з сусідніх парафій деканату.

Святу Літургію співав парафіяльний хор під диригентурою Олі Малій. Повчальні й глибокозмістовні слова науки полилися з уст Архирєя Антонія, всі з прищипкою віддихом вслухувалися й сприймали науку, слова християнсько-моральних чеснот і відданості Богові, своєму ближньому і святей Христовій Церкві нашого побожного українського народу та побажанням зміцнитися в душі істині на друге тисячоліття. Молебнем до Христа Спасителя і многоліттям закінчено ці урочистості ювілейних святкувань в храмі і всі вірні, гості і духовенство перейшли до парафіяльної зали та засіли за столами, щоб підкріпитися смачними стравами, що їх приготували трудолюбиві сестринки. Молитвою Господньою і благословенням єпископа Антонія розпочалася друга частина святкування — обідом-бенкетом і художньо-мистецькою частиною.

Після представлення осіб за головним столом і прочитання прокламатій каунті ексекютив та привіту від сестер і братів асамблеї В. Буша і Н. Пірра, о. Вол. Пашко прочитав англійською мовою доповідь про Тисячоліття Хрищення України, а українською мовою митр. прот. Є. Нарушевич. Після цих привітань, вручення прохвальних прокламатій і доповідей розпочалася художньо-мистецька частина. Найпершою була "Діти вітануть", яку виконали юнаки і юначки СУМА з м. Сиракуз. Місцевий парафіяльний хор-квінтет під керівництвом О. Малій виконав "Полтавський рушнік" і "З чистим серцем". Об'єднані хори парафій св. ап. Петра і Павла й Чесного Хреста з м. Ютики та св. Покрови з Геркімер, під диригентурою паніматки Р. Кривонос виконали: "Хвалить Господя" і "Благослови душе моя Господя", а юнаки і діти СУМА вивели "Гайки", після котрих всі діти, що були тут присутні й належать до "Рідної Школи" Лєси Українки в м. Сиракузи відігравали "Гімн св. Володимирові" і "Святей Володимир". Після цього були прочитані привітання від місцевих організацій та коротке привітальне слово голови парафії о. Луки Л. Ємець. Об'єднані хори Ютики, Геркімер і Рочестеру під диригентурою паніматки Р. Кривонос відігравали молитву "Владіко неба і землі", а тріо з м. Трой під аккомпаньямент паніматки К. Пашко відігравали: "Рання весна" і "Розглялись тумани". Хор з УАПЦеркви св. Покрови в м. Рочестер під диригентурою Галини Со-

ЮВІЛЕЙНІ СВЯТКУВАННЯ

Єпископ Антоній відправляє Святу Літургію в церкві св. ап. Луки, Варнер, Нью Йорк, 22-го травня з участю духовенства сусідніх парафій.

сителю і многоліттям закінчено ці урочистості ювілейних святкувань в храмі і всі вірні, гості і духовенство перейшли до парафіяльної зали та засіли за столами, щоб підкріпитися смачними стравами, що їх приготували трудолюбиві сестринки. Молитвою Господньою і благословенням єпископа Антонія розпочалася друга частина святкування — обідом-бенкетом і художньо-мистецькою частиною.

Після представлення осіб за головним столом і прочитання прокламатій каунті ексекютив та привіту від сестер і братів асамблеї В. Буша і Н. Пірра, о. Вол. Пашко прочитав англійською мовою доповідь про Тисячоліття Хрищення України, а українською мовою митр. прот. Є. Нарушевич. Після цих привітань, вручення прохвальних прокламатій і доповідей розпочалася художньо-мистецька частина. Найпершою була "Діти вітануть", яку виконали юнаки і юначки СУМА з м. Сиракуз. Місцевий парафіяльний хор-квінтет під керівництвом О. Малій виконав "Полтавський рушнік" і "З чистим серцем". Об'єднані хори парафій св. ап. Петра і Павла й Чесного Хреста з м. Ютики та св. Покрови з Геркімер, під диригентурою паніматки Р. Кривонос виконали: "Хвалить Господя" і "Благослови душе моя Господя", а юнаки і діти СУМА вивели "Гайки", після котрих всі діти, що були тут присутні й належать до "Рідної Школи" Лєси Українки в м. Сиракузи відігравали "Гімн св. Володимирові" і "Святей Володимир". Після цього були прочитані привітання від місцевих організацій та коротке привітальне слово голови парафії о. Луки Л. Ємець. Об'єднані хори Ютики, Геркімер і Рочестеру під диригентурою паніматки Р. Кривонос відігравали молитву "Владіко неба і землі", а тріо з м. Трой під аккомпаньямент паніматки К. Пашко відігравали: "Рання весна" і "Розглялись тумани". Хор з УАПЦеркви св. Покрови в м. Рочестер під диригентурою Галини Со-

хань-Грінді виконав українську народну пісню на слова гетьмана Івана Мазепи "Ой горе тій чайці" і "Ангел вітав Благодатну". Студентка Сиракузького університету В. Вершинна на флейті заграє сольо флут-фантазію ч. 2 П. Теллемана. Надзвичайно зворушливим і промовистим був вірш "Рідна Церква", що його з артистичним пієтизмом прочитала Н. Новохатько.

Великою несподіванкою були молоденькі бандуристи з м. Торонто, Канада, Микола, Олександр, Олена і Ганнуся Ємці, діти Івана і д-р Наталії Ємців, котрі виконали на бандурах в'язанку українських народних пісень, а на "біс", "Ой полола горлиця". Останніми на концерті виступили сестри Зіна і Лідія Джуси, члени хору УАПЦеркви св. Покрови в м. Рочестер. Цей їхній виступ був першим у цій місцевості. Зіна з мандоліною і Лідія з гітарою виконали декілька українських народних пісень, але присутні ніяк не хотіли відпустити зі сцени цей чудовий склад музикантів і співаків. Сестри погодилися заспівати ще одну пісню, що її привезли з України, коли декілька років тому відвідували бабусю в околицях Кам'янець-Подільського.

Цю пісню вони почули в селі, записали її на тасьму під назвою "А сестра до братика листи пише".

Словом подяка для Владика Антонія, для всіх присутніх священиків з їхніми паніматками, всім диригентам, хорам, учасникам виконавцям мистецької частини, дітям танцюристам і співакам та всім гостям закінчив ці величкі урочистості ювілейних святкувань о. П. Сівко. Спільною молитвою і благословенням Владика Антонія закінчено ці чергові святкування Тисячоліття Північнорішнім Нью Йоркським деканатом.

о. К. Ф. Лютенський

У ЧЕТВЕРТУ НЕВИМОВНО БОЛЮЧОУ РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
мого Найдорожчого і Незабутнього
МУЖА

бл. п. д-ра

ІЛІ АНДРУСЯКА

будуть відправлені

СЛУЖБИ БОЖІ

в катедрі св. Покрови в Дітройті (Савтфілд),
Миш, у неділю, 14-го серпня 1988 р. о год.
9-й ранку;
в Церкві-Пам'ятнику св. Андрія у Бавнд Бруку,
Н. Дж.;
у церкві Успення Пресвятої Богородиці в Лурді
та в Українській Православній Церкві в Бразилії.
Про молитви за душу Покійного просить
дружина — МАРІЯ

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що дня 11-го липня 1988 р. по важкій і короткій недугі
упокоївся на 69-му році життя в Торонто, Онт., Канада
наш Найдорожчий Приятель довгих літ і Дружба

бл. п.

ВОЛОДИМИР ФЕДАК

ПАНАХИДА І СЛУЖБА БОЖА відправлялись дня 15-го
липня в церкві св. Миколая, Торонто.
ПАНАХИДА І ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулись дня
16-го липня 1988 р. в церкві Покрова Пресв. Богородиці (вул.
Бойд) у Вінніпегу, а тіло Покійного похоронено біля Родичів
на цвинтарі Всіх Святих у Вінніпегу.

Опечалені смутком:
ЗИНОВІЙ, ЛІДІЯ, БОГДАН І ХРИСТЯ
КРУЦЬКО

Ділимося сумною вісткою з Приятелями і Знайомими,
що в ранніх годинах,
25-го липня 1988 р. на 92-му році життя упокоївся в Бозі
наш Найдорожчий МАМА, БАБУНЯ І ПРАБАБУНЯ

Юліянна з Крайківських Білецька

Покійна залишила в смутку доньку ОЛЕНУ МАРТИНЮК, внучку КАТЕРИНУ МАРТИНЮК,
внучку МАРТУ з чоловіком д-ром МИРОНОМ БОДНАРЕМ та доньками ЛЯРИСОЮ
І НАТАЛЕЮ.

Комітет для відзначення
ТИСЯЧОЛІТТЯ ХРЕЩЕННЯ УКРАЇНИ
при українській Православній Церкві в США

ЗАПРОШУЄ

Українське Громадянство, а спеціально молодь

на

ЗАБАВУ

яка влаштовується з нагоди святкування цієї події в днях:
5-го, 6-го і 7-го серпня 1988 року.

ЗАБАВА відбудеться 6-го СЕРПНЯ 1988 року

в просторах приміщення готелю Маріот
(напроти Українського Культурного Центру при осередку Української
Православної Церкви в Бавнд Бруку, Н. Дж.)
під чарівні звуки відомої оркестри

ВОДОГРАЙ

ПОЧАТОК — 9:30 вечора

КОМІТЕТ

Новий...

(Закінчення зі стор. 1)

А в іншому кінці Совєтського Союзу, у Богом забутий Березівці Тюменської області, де відбувся засідання видатний український патріот, довголітній борець за національні права українського народу, політ'язень Левко Лук'яненко, в цьому кінці СРСР до перебування так і взагалі не дійшло.

Заслати Лук'яненка у Березівку, до якої дістатися можна лише «кукурузником» раз на день і то не завжди, заслати, а не жити з дружиною не сказали. Трохи потягнувшись по тимчасовим помешканням, виснаженим конспіратором і довгими роками неволі, холоду і голоду, Левко вирішив скористатися новими закладами партії до приватної ініціативи та, закривши рукави, відпрямовував розвалюху у шестиквартирному житловому барачі. Розвалюха мала лише чотири стіни та при замість вікон, ляжало-

чи вночі тими дірами усіх переходилих.

Відремонтував, поселився й тишався, чекаючи приїзду дружини, сподіваного родинного тепла, що його він був позбавлений через арешти й тюрми та конспірації усе своє життя.

Та не встигла дружина приїхати до Левка Лук'яненка, не встигли вони натішитися радістю зустрічі, як на другий день прибули до них представники влади, щоб отруїти цю радість. Приїшли повідомити, що відремонтувана квартира не для них, що їм — йому, Левкові Лук'яненко, треба з неї виселитися до гуртожитку; що вона, ця відбудована власним потом квартира, виявилася в аварійному стані. А про Надію, дружину Лук'яненка то й цілком забули, так ніби вона й не приїхала до нього жити, й навіть і приїхати в Березівку відмовили.

Отже для українського політичного засланця Левка Лук'яненка, палкого українського патріота і надзвичайної людини, перебування й гласність ще й не починалися.

Відзначення Хрищення Руси-України в „Рідній Школі” в Чикаго

В суботу, 30-го квітня, в „Рідній Школі” українства відбувся напів-церковний концерт, присвячений ювілею Тисячоліття Хрищення Руси-України. Концерт був напівцерковно-владимирським, з усіх угодів чужої просвіти, щоб цілу програму ще раз повторити на ширшому форумі, при більшому здивованні людей.

Зали була битком набита, бо мистецтва біля 600 осіб. Свято відкрила директор школи проф. Віра Болдирук. Першим виступили три наймолодші класи, що під проводом Марії Мандиш співали пісню з вільноручними вишивками „Маленькі наші руки”. З прегарними прикрасами синих роменів, при допомозі співу і рухів, вони обідали вірності Христові і Україні. Виступили дошкільні і дві другі класи. Згодом під проводом Марії Сталіни виступили чудовий хор, зложений з двох четвертих і третьої класи. Хор виконав гімн св. Княгині Ольги.

Після „Хрищення України-Руси” спеціально для нашої школи написала мр. Надія Фесенко-Скорин. Піеса складалася з 3 частин і 4 дій. В першій частині ми поринули в минуле України, в другій були свідками Хрищення України-Руси, а в 3-ій побачили те, що діється тепер.

Між сценами було читання історичних подій з минулого Київської Русі літописцем Нестором, що в його ролі знаменито виступив о. Андрій Шагала.

До сцени зблизилися великий похід. Всі йшли з запаленими свічками, попередньо священники в золотих ризах, за ними молодь і діти, ведучи маси народи... Ішли оті Мирон Панчук, д-р диакон Андрій Онуферко, диакон Марія Івахів, а митарі Марія Бутринська довершили акт відшлювання християнських обітв, в якому взяла участь вся зала. Сам обряд Хрищення пройшов нечувано урочисто. Здавалося, що ми справді перенеслися тисячу літ у далеке минуле нашої славної держави, в часи Хрищення України кн. Володимира Великого.

І всі ми як один за словами священника оберталися до заходу, а пізніше до сходу, повторюючи ритуальні відшлювання від сатани і всякого злого, та обіцяючи уєднання з Христом у свяній вірі.

Об'єднані у Христі, об'єднані святими обітцями, злучилися ми у могутньому співі гімну Тисячоліття. Співали також всі, навіть найменші діти „Рідної Школи”, під акомпанімент Марії Сталіни.

Гра персонажів п'єси була дуже добра. Режисер Слава Пронів виявлялася знаменитою її свого завдання. Вона не тільки прекрасна приготувала їх до виступу, але й внесла до твору двочасний і хоролий, а також придумала, щоб на сцені довершили справжнього акту Хрищення. Ця церемонія надала небуденності, тим більше, що взяли тут участь священники, які так тісно співпрацюють зі школою, коли йдеться про християнське виховання нашої молоді. За те їм і честь і слава.

У сцені взяли участь Мотря Кузич (Прекраса — княгиня Ольга), Борис Болдирук (батько), Стефан Букачик (князь Ігор), Славо Біланчик (князь Святослав), Христя Яківа (Перша дів-

Мотря Кузич в ролі княгині Ольги.

Акт Хрищення Руси-України в „Рідній Школі” в Чикаго.

Учні „Рідної Школи” в хоріводі загляк.

(Світлина Тоня Кузич).

Ома

чина). Андрія Матвійшин (Друга дівчина). Ярема Кавка (малий Володимир). Лілія Калін (Перша христіянка). Катруся Голіан (Друга христіянка). Павло Марушка (князь Володимир) та інші.

Тут ми бачили цілий ряд знаменитих молодих акторів, які в будучому належать сцені. Нам потрібно хоч час від часу чути живе українське слово в виконанні першорядних українських акторів. На прикладі концерту Тисячоліття виявилось, як навіть найменші діти на залі переживають хід подій на сцені. Аж не радіти прегарно і свободно грою молоденької красуні-Мотрі Кузич, яка, мабуть, і народилася для сцени. Чудовий стрій княжий і корона, який випицила Анна Кульчица, доповнював захоплення княгині Ольгою. А Павло Марушка, Борис Болдирук, Славо Біланчик, Катруся Голіан, Христя Яківа, Лілія Калін, Андрія Матвійшин. В нас їх багато! Нам треба дати більше нагоди нашої талановитій молоді виступати і показати себе перед громадою.

Багато людей прихилилося до успіху концерту. Велике признання належить Ірині Крайник, що в так короткому часі пошила стільки прекрасного одягу, і мисткині пензля Олександри Коверко та її помічникам-учням 8-ої кл. за виконання декорацій.

Кілька слів про Надію Фесенко-Скорин. Вона довголітня вчителька вищих клас українських шкіл. Коли вчила в українській гімназії в Новому Ульмі в Німеччині, де викладала англійську мову. Пізніше вчилася в університеті в Ілліноїс і одержала ступінь магістра. Ціле своє життя вперто працювала в науковій діяльності з метою здобути докторат із чужоземних мов. Якщо пощастить їй написати останню дисертацію, її мрія сповниться. Вона є віддана нашої молоді вчителька української мови і літератури на протязі 18 літ. Живо цікавиться літературою для молоді і сама написала декілька творів для українських шкіл, включно з п'єсами.

Завдяки її останній п'єсі „Рідна Школа” в Чикаго так величаво відбула свій ювілей Тисячоліття.

У ВЕЛИКОМУ КЛОПОТІ зараз знаходиться Корпус крайової допомоги здоров'я, що займається постачанням лікарської допомоги у міських дільницях, де проживають безробітні та бідні родини. Вони були тими, які уклали стипендії студентам медицини і за кожний рік фінансової допомоги у медичній школі зобов'язували їх відпрацювати рік у клініках зубожильних дільниць міст, як також у місцевостях далеко віддалених від лікарень чи інших лікарської допомоги. З огляду на заощадження корпусу, що почав свою діяльність у 1972 році і в програмі якого брало участь біля 13.600 лікарів з цілої країни з бюджетом 100.000 міль. дол. стоїть перед дилемою, як розв'язати цю пекучу проблему. Тепер бюджет цієї установи виноситься 2 міль. дол.

ТОДОР ЖІВКОУ, КЕРІВНИК болгарського комуністичної партії на протязі 30-ох років, постарався, щоб з Політичного і Центрального Комітету КПБ усунути Чудоміра Александрова, одного з найактивніших членів компартії в болгарському керівництві та прихильника політики гласності, перебуваючи і відкритого суспільства, голошений в Совєтському Союзі Міхалом Горбачовим. Кореспондент агентства Ройтерс, повідомляючи про закінчення пленуму ЦК КПБ, каже, що Александрова вважали одним із наступників Жівокова і може то Жівоков постарався про його „виведення” з усіх важливих постів, побоюючись конкуренції молодого професійного наслідника. Поповнення ЦК КПБ прихильниками Жівокова вказує на те, що в Болгарії не передбачається жадних суттєвих політичних чи економічних змін.

СЕКРЕТАР ДЕПАРТАМЕНТУ оборони ЗСА Френк Карлуччі поїде ще цього тижня до Совєтського Союзу на запрошення свого колеги маршала Дмитрія Язова. На протязі чотирьох років Карлуччі відвідав декілька совєтських військових баз, раніше недоступних для закордонних відвідувачів. Представник Пентагону Ден Говард заявив кореспондентам, що візита Карлуччі до Совєтського Союзу є важливим кроком на шляху до взаємного порозуміння і зменшення ризика війни в майбутньому. Незадовго в офіційному характері З'єднані Стєйти Америки відвідував шеф генерального штабу совєтських збройних сил маршал Сергєй Ахромєєв. Він був гостем адмірала Вільяма Крова, керівника об'єднаних штабів армії. Адмірал Кров має в плані відвідати СССР літом наступного року.

ПРИБЛИЗНО ТИЖДЕНЬ тому маленька консулярна станція З'єднаних Стєйтів у Гавані, Куба, влаштувала прийняття для запрошених гостей, серед яких були також декілька кубинських дисидентів. У зв'язку з цим, режим президента Фіделя Кастра закинув американцям, що вони, згуртувавши біля 20 дисидентів, колишніх політичних в'язнів, давали їм інструкції, що вони мають робити і як діяти, як на Кубу приїдуть спеціалісти у справах прав людини із ЗСА. Міністерство закордонних справ Куби формально поклало до керівника американської дипломатичної служби в Гавані Джана Тейлора, щоб заперестувати перед ним проти „грубої провокації” і введення у кубинську спільноту елементу дисидентизму.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АННА ГОРБАЧ, член УНС Відд. 427-го ім. Івана Франка в Ст. Катеринс, Онт. Канада, померла 31-го травня 1988 року на 80-му році життя. Нар. 1908 року в селі Гукалівці, Зборівського району, Зах. України. Членом УНС стала 1965 року. Залишила у смутку доньку Ярославу, сина Романа, трьох внуків, брата і сестру та ближню і дальшу родину в Канаді і в Україні. Похорон відбувся 3-го червня 1988 року на Вікторії Лови Семетері в Ст. Катеринс, Онт. Канада. Вічна Їй Пам'ять!

П. Дяків, секр.

ВАСИЛЬ КОСТЬ, член УНС Відд. 161-го ім. св. Василія в Амбриджі, Па., помер 26-го червня 1988 року на 53-му році життя. Нар. 12-го грудня 1935 року в Літсдейлі, Па. Членом УНС став 1958 року. Залишив у смутку матір Катерину Хмєльську, брата Михайла, три сестри, племінників і племінницю. Похорон відбувся 29-го червня 1988 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Амбриджі, Па. Вічна Їм Пам'ять!

Іван Тиро, мол., секретар

ТОМА І. КОЛАГАН, член УНС Відд. 2-го ім. св. Петра і Павла в Мт. Кармел, Па., помер 30-го червня 1988 року на 74-му році життя. Нар. 16-го жовтня 1913 року в Локаст, Геп, Па. Залишив у смутку дружину Юлію, сина Роберта і доньку Патрісію. Похорон відбувся 4-го липня 1988 року на цвинтарі св. Петра і Павла в Мавит Кармел, Па. Вічна Їм Пам'ять!

Моніка Писарчик, секр.

ВАСИЛЬ ГАМІЛЯК, член УНС Відд. 253-го ім. Івана Франка, в Людов, Масс., помер 20-го червня 1988 року на 75-му році життя. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Марію, сина Стефана і п'ять внуків: Христофора, Кевіна, Еріка, Марка і Ската. Похорон відбувся 24-го червня 1988 року на цвинтарі св. Альойзія в Індіан Орчард, Масс. Вічна Їм Пам'ять!

Петро Гаврильшів, секр.

ГРИГОРІЙ МИСИШИН, член УНС Відд. 253-го ім. Івана Франка у Спрінгфілді, Масс., помер 29-го червня 1988 року на 75-му році життя. Нар. 17-го грудня 1912 року в Україні. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Анастасію, три доньки і п'ятеро внуків. Похорон відбувся 2-го липня 1988 року на цвинтарі св. Альойзія в Індіан Орчард, Масс. Вічна Їм Пам'ять!

Петро Гаврильшів, секр.

СТЕЛЛА СЕМАНИЧ, член УНС Відд. 33-го ім. Св. Богородиці в Чикаго, Іл., померла 22-го червня 1988 року на 78-му році життя. Членом УНС стала 1938 року. Залишила у смутку дві доньки Клару Вогт і Аліс Корач та шестеро внуків. Похорон відбувся на цвинтарі Мт. Гов в Чикаго, Іл. Вічна Їй Пам'ять!

Софія Оріх, секр.

ПЕТРО ДРОЗДОВСЬКИЙ, член УНС Відд. 94-го ім. М. Шапкевича в Сентрему, Мінн., помер 3-го червня 1988 р. на 86-му році життя. Нар. 1901 р. в Канаді. Залишив у смутку дружину Пері і сина Теодора і Євгена. Похорон відбувся 6-го червня 1988 р. на Бока Ратон Семетері в Бока Ратон, Флориди. Вічна Їм Пам'ять!

Роман Татарський, секр.

МАРІЯ АНДРІЮК, член УНС Відд. 14-го Т-ва „Чорноморська Січ” в Ньюарку, Н.Дж., померла на 66-му році життя. Нар. 1922 року в Галичині. Членом УНС стала 1948 року. Залишила у смутку мужа Андрія, двох синів — Петра і Романа і трьох внуків. Похорон відбувся 29-го червня 1988 року на цвинтарі св. Андрія в Бавид Брук, Н.Дж. Вічна Їй Пам'ять!

М. П. Отрок, секр.

МИХАЙЛО ФУРТАК, член УНС Відд. 432-го ім. Т. Шевченка в Торонто, Канада помер 20-го червня 1988 року на 85-му році життя. Нар. 1903 року в Ладичині, повіт Тернопіль, Україна. Членом УНС став 1965 року. Залишив у смутку дружину Маю. Похорон відбувся 24-го червня 1988 року на Парк Лови Семетері, в Торонто, Онт. Вічна Їм Пам'ять!

Ярослава Зорич, секр.

АННА Е. МЕККЛОСКІ, член УНС Відд. 324-го Т-ва „Мир” у Філадельфії, Па., померла 1-го квітня 1988 року на 77-му році життя. Нар. 18-го жовтня 1910 року в Пенсильванії. Членом УНС стала 1929 р. Залишила у смутку сина і невістку та багато приятелів і знайомих. Похорон відбувся 5-го квітня 1988 року на цвинтарі Св. Хреста в Ілон, Па. Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

ГРИГОРІЙ МИСИШИН, інж. агроном, член УНС Відд. 253-го ім. Івана Франка, помер 29-го червня 1988 року на 75-му році життя. Нар. 17-го грудня 1912 року в Україні. Залишив у смутку дружину Анастасію, три доньки, двоє зятів і п'ять внуків. Вічна Їм Пам'ять!

Петро Гаврильшів, секр.

СОФІЯ ЛУКАЧ КАСАЛЕТТИ, член УНС Відд. 282-го Т-ва Непорочного Зачаття у Вілкіс Беррі, Па., померла 3-го липня 1988 року на 59-му році життя. Нар. 9-го серпня 1928 року у Вілкіс Беррі, Па. Членом УНС стала 1944 року. Залишила у смутку доньку: Софію Колеман, Дебру Де Розас і Зіну К. Бенедикт, двоє внуків, маму Катерину Лукач і сестер Мері Болоскі і Ольгу Кошк. Похорон відбувся на цвинтарі в Арлінгтоні, Ва. Вічна Їй Пам'ять!

Мері Болоскі, секр.

ГАРКА COMPANY
RESTAURANT STORE
26 First Avenue
Tel. (212) 473-3550
New York, N.Y. 10009
МАСМО БАНДУРИ
НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ

НА ПРОДАЖ
ПРОДАЄ ВЛАСНИК
Дім — ранча у Кларк, Н.Дж., 18-літній, 3 спальні, вітальня, ідеальна кухня, 2 ланцюжки. Виключний підвал. Гараж. Площа 145 х 120 Тиха вулиця, близько школи та склепів. 1 блок до автобусів. — \$ 249.000.

Тел. у день (201) 686-1931.

вечором — 396-1764

BRIDGEWATER TOWNHOUSE
Новий — \$174.900
2 великі спальні, ідеальна, вітальня з каміном, велика кухня, 2 ланцюжки. На скорий продаж.
Тел. у день (201) 686-1931
вечором — 396-1764

FUNERAL DIRECTORS

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК
Займається похоронами в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО — директор
Родина ДМИТРИЙ
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN
FUNERAL DIRECTORS
AIR CONDITIONED
Обслуґує ЦИРА і ЧЕСНА
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey
Також займаємося похоронами на цвинтарі в Бавид Брук у перенесенням тілних останків з різних країн світу
UNITED FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
CORNER, N.J. 07083
(201) 964-4222

ПАМ'ЯТНИКИ
з різних граніт, ставимо на цвинтарі св. Андрія в Бавид Брук, св. Духа в Гемптонбурґ, та інших.
ВІДОМА СПІДНА ФІРМА
Cypress Hills
Monuments
Власник — українець
ВОЛОДИМИР БІЛАНСЬКИЙ
К. М. КАРДОВСЬКИЙ
О. ПОБАЧЕВСЬКИЙ
800 Jamaica Avenue —
Brooklyn, N.Y. 11208
Tel. (718) 277-2332
Відкрито кожного дня з суботу включно від 9 до 5 по пол. На бажання і для вигоди клієнтів радо заведемо до Вашого дому з проєктами й порадами.

HUCULKA

Icon & Souvenir's Distribution
2860 Buhre Ave. #2R
Bronx, N.Y. 10461
Tel.: (212) 931-1579 after 6 p.m.

- Представництво і гуртвня ручно вишваних блюзок для дітей і дорослих.
- Вишита блюзка, це найкращий подарунок з нагоди святкування 1000-ліття Хрищення України.

Англійське видання

ЕНЦИКЛОПЕДІЇ УКРАЇНИ

за редакцією ВОЛОДИМИРА КУБІЙОВИЧА.

директор: ДАНИЛО ГУЗАР-СТРУК

1-ий і 2-ий з циклу п'ятьох томів, які мають вийти до 1992 р.

A-F — 119.50 дол. — 968 стор.

G-K — 125.00 дол. — 737 стор.

Алфаветична Енциклопедія України, базована на 25 роках праці, компетентно зредоване і доповнене видання „Енциклопедії Українознавства”, вповні ілюстроване кольоровими і чорно-білими фотографіями і численними мапами, першорядний показник життя і культури українців в Україні і діаспорі.

Видання University of Toronto Press, накладом Канадського Інституту Українських Студій, Наукового Товариства ім. Шевченка і Канадської Фундації Українських Студій.

Набувати можна у книгарні Свободи.

SVOBODA BOOK STORE

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

Мешканці сенту Нью Джерсі обов'язує додати до ціни 6% ставового податку.

Український Народний Союз

пошукує досвідчених

АГЕНТІВ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

і

ЗАГАЛЬНИХ

АГЕНТІВ-ПРОДАВЦІВ

зі знанням української і англійської мов на околиці

Чикаго, Нью Йорк, Торонто, Філадельфії, північного Нью Йорку і Нової Англії

з метою розбудувати і керувати мережами агентів-продавців в тих округах:

- Впроваджуючи інформації
- Платня у формі позички
- Відсотки від комісового
- Всі бенефіти*

Звертатись до:

Ukrainian National Association, Inc.
30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 451-2200

Комітет Оборони Української Спадщини та

Головний Екзекутивний Комітет Українського Народного Союзу

закликають Вас

СКЛАДАТИ ПОЖЕРТВИ

на його працю та акції для

1. Поширювання правди про Україну
2. Поборювання очорнювання та знеславлення українців
3. Оборони громадянських прав українців

Пожертви просимо пересилати чеками або поштовими переказами на

Ukrainian Heritage Defense Fund

c/o Ukrainian National Association

30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302

враз із виповненням випискою цього записку

Просимо подати суму пожертви своє ім'я, прізвище та адресу

Сумапожертви \$

ім'я та прізвище

місцевість _____ стент _____ поштовий код _____

Американська...

(Закінчення зі стор. 1)

поіменно усіх десятиро дітей та їхній вік, як також інструменти, на яких вони грають, стверджуючи, що вони розмовляють в родині українською мовою, що плекають українську культуру і що діти усі щасливі із того щільного родинного життя, яким вони живуть. Кореспондент підкреслює велику релігійність і дисципліну, яку вживають батьки у відношенні до усіх дітей, як також велику їхню любов до них. На думку батьків, ця любов допомагає їм виховувати дітей в так відмінній атмосфері від оточення і дає такі позитивні наслідки.

Не менш ентузіастичну статтю про музичну українську родину Федориків помістив щоденник „Фронт Роял” з датою 28-го травня ц.р. Там також підкреслено, що діти розпізнають свою науку музики методом Су-зукі, маючи лише три роки життя, а Марія, донька Федориків, яка веде родинну оркестру, їздила до Японії, щоб згадану методу добре пізнати. Стаття у „Фронт Роял” пера Патріка Грегма кінчається ствердженням, що свої успіхи родина Федориків завдячує філософії д-ра Сінці Сузукі, який сказав: „Мистецтво розвиває в людині прегарне серце”.

Чотири...

(Закінчення зі стор. 2)

Четверта пропозиція: лікування повинне бути доступне кожному наркоманові й кожній накраманці, що такою лікування шукає. Досі не всі були в тій щасливій ситуації, бо для багатьох налагодили було довге чекання на ліст, поки прийде його чи її черга... Це соціальна хвороба, і сенатор радить „соціально мобілізувати” у своєму мудрому об'єктиві до всіх своїх виборців з липня, 1-го цього року, як радив це ще в 60-ті роки, коли назвав головну причину цього всамериканського нещастя:

„Коли родина руйнується, молоді хлопці гублять характерність і сенс відповідальності. Тут наявна одна безпомилкова лекція з американської історії: суспільство, яке дозволяє великій кількості молодих чоловіків і юнаків вирости в розбитих родинках, де є лише мати — голова родини,

де такі молоді чоловіки не набувають ніякого сталого й позитивного відношення до мужеського авторитету і до влади, ніколи не набувають підстав під раціональне очікування свого майбутнього, — таке суспільство прагне хаосу й добується хаосу. Злочинність, розбій, неспокій, безладдя... все це дуже близьке до неминучості”.

Це вже не пересторога. Це сьогоднішня дійсність в Америці по великих містах. Чи так має продовжуватися далі? Якщо так, то доки? — питає сенатор, бо це питання стало центральним питанням тепер, коли ЗСА вступили в третє століття свого існування. І це не пересадка, бо не тільки країна, але й американська цивілізація і американська форма правління є тепер під загрозою.

Нас, українців, все це